

РЕШЕНИЕ

№ 4689

гр. София, 21.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 46 състав,
в публично заседание на 21.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Желева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **1168** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 АПК вр. с чл. 172, ал. 5 от ЗДв.

Образувано е по жалба на Я. И. срещу наложената със Заповед № 19-4332-009166 от 27.12.2019г. г. ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП (прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца) от И. В. – полицейски инспектор в в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Твърди се в жалбата, че заповедта е незаконосъобразна, тъй като жалбоподателката не е знаела, че СУМПС на сина й Б. е отнето, поради неплатени глоби.

В съдебното заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът – полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР, не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, 46 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 19-4332-009166 от 27.12.2019г. г., издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР на жалбоподателката е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП - прекратяване на регистрацията на ППС - лек автомобил МАЗДА ЦХ 5 с рег. [рег.номер на МПС] , регистриран на нейно име, като са отнети два броя регистрационни табели и свидетелството за регистрация на МПС. По време на налагане на мярката, автомобилът е бил управляван от Б. И. по ул.Я., посока бул. Д. Б., като при извършената проверка се установило, че водачът не

притежава съответното Свидетелство за управление на МПС. Заповедта е връчена на собственика на автомобила.

По делото е приложен съставения АУАН от 23.12.2019г.г. на Б. И. за нарушение на чл. 150а, ал.1 от ЗДвП и докладна записка от пол. Г. С. , 4взвод, гр.ООР сектор т“ОП“.04 РУ СДВР. Представена е и Справка картон водача.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед за налагане на ПАМ е издадена от компетентен орган по силата на заповед рег. № 513з-1618/26.02.2018 г. на Директора на СДВР и Заповед № 81213-1824/ 09.12.2016г. на Министъра на МВР..

Съгласно чл. 171 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: по т.. 2а. (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 54 от 2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017

г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

а) без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства – за срок от 6 месеца до една година;

Чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП постановява, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство.

От приложените по делото доказателства безспорно се установява, че Б. И., при проверката, извършена от органите на ОПП – СДВР на 23.12.2019г. в [населено място], е управлявал лек автомобил с посочения по-горе регистрационен номер, регистриран като собственост на Я. И. без да притежава валидно свидетелство за управление на МПС.

Под "съответно свидетелство за управление" законодателят има предвид според настоящата инстанция имплицитно включено значението на "нормативно изискуемото, валидно за съответната категория МПС свидетелство за управление", което покрива всички възможни хипотези – водачът никога не е разполагал със свидетелство, то му е било отнето или е притежавал такова, но срокът му на валидност е изтекъл.

Свидетелството за управление е удостоверителен документ, какъвто го определя и чл. 50, ал. 1 от Закона за българските документи за самоличност (Българското свидетелство за управление на моторно превозно средство е индивидуален удостоверителен документ за правоспособност за управление на моторно превозно средство), но принудителната мярка е предвидена от законодателя именно за непритежаване на валиден удостоверителен документ, като съответно на тежестта и спецификата на всеки отделен случай срокът на мярката може да варира във времеви

период от 6 до 12 месеца. В случая е определена мярка на минимума, поради което липсата на изрични мотиви относно срока не е пропуск.

В изложения смисъл оспореният административен акт се явява постановен при правилно приложение на материалния закон.

Воен от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София - град, III-то АО, 46 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. И. срещу наложената със Заповед № 19-4332-009166 от 27.12.2019г. г. ПАМ по чл. 171, т. 2а от ЗДвП (прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца) от И. В. Й. – полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: